

Aldebaranin Susi

Horna

Enkeleiden keskelle tyhjiys
Lankeaa eikä täyty koskaan
Hiljaisuus on paikan henki
Tässä kultaisessa salissa

Yksin etsin rajan reunaa
Veri oppaani pimeyteen
Rituaalini varjoihin johtaa
Aldebaran avautuu

Babhometin veriset sarvet
Lyövät leimansa sieluuni
Suden tajunta täyttää omani
Raadonkorjuun aika

Kun ruumiini on taas minun
Olen hurmeeseen tahrittu
Oksennan enkeleiden verta
Vuohipaimen, murhaaja

Tunnen voiman suonissani
Kutsumukseni kiehuva raivon
Janon rajun saalistajan
Pian kuulette ulvontani